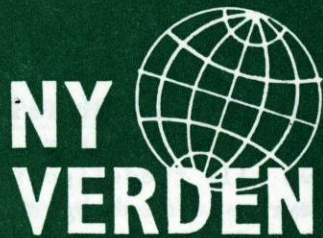

24-03-030

kampen for åndelig og moralsk opprustning

CAUX I 40 ÅR

MRAs store sentrum i Caux i Sveits kan se tilbake på 40 år som brobygger i den internasjonale folkefamilien. Her møttes tusenvis av tyskere og franskmenn for første gang etter krigen. 60 japanere kom med charterfly i 1950, blant dem borgermestrene i Hiroshima og Nagasaki og den nåværende statsminister. Senere fulgte frigjøringsledere fra Afrika og Asia. I noen tilfeller bidro deres møte i Caux med representanter for kolonimakten til ikke-voldelige løsninger (Nigeria, Tunisia, Marokko).

Grupeer fra industrien har i alle år preget Caux. Som Erik Egeland skrev i Aftenposten 22/2: "I Norge sendte den ene storbedrift etter den annen sine tverrpoltiske delegasjoner til Caux, der arbeidere og arbeidsgivere fra hele verden vitnet om løsninger på fastlåste spenninger og konflikter, under mottoet - ikke hvem som har rett, men hva som er rett."

Like viktig har Caux vært for tusener av enkeltmennesker som har funnet mening og retning i livet gjennom Caux's enkle budskap: "Forandring må begynne med deg selv. Absolutte normer som ærlighet, renhet, uselviskhet og kjærlighet hjelper deg å se hvor forandring må til. Gud har en plan for ditt liv som du kan finne ved å lytte."

Caux ble bygget på offer. Hundrevis av sveitsere solgte eiendeler, eller ga oppsparte penger. Slik ble det store hotellet kjøpt, og slik har det vært drevet siden.

I en polarisert og splittet verden representerer Caux et håp for mennesker på alle kontinenter. Det er vårt ansvar, og vår mulighet, som europeere å sørge for at det kan fortsette sin tjeneste. Noen kommer til Caux for å motta, andre for å gi, mange for å gjøre begge deler. Sikkert er det at alle trengs, og at Caux ikke kan fylle sin oppgave uten et fundament av forpliktete mennesker. Det gjelder også for de neste 40 årene.

FILMEN OM IRÈNE LAURE

Når man skal skrive noen få linjer om en film som kunne fortjene en hel kronikk, er det ikke lett å velge sine ord. La meg si med en gang at filmen om Irène Laure, den franske kvinnen som bygde broer mellom gamle fiendeland i Europa i årene etter krigen burde være pensum i historieundervisningen ved alle videregående skoler i dette land. Etter min mening. Og selvsagt bør den vises i Fjernsynet.

Dokumentaropptak over kvinner i den sønderbombede by Berlin, som går løs på ruinhaugene bokstavelig talt med sine egne hender, ryster i allfall meg i mitt innerste. Jeg spør meg selv om de fleste av oss allerede har glemt hva det kostet å bygge Europa opp igjen. Ikke så meget i kroner og ører men i menneskelig slit og pågangs-mot og omstilling i tenkning, i holdninger.

For Irene Laure og hennes likesinnede kostet det en omstilling som gikk like til margen av personligheten, en prosess som er verd betegnelsen forvandling. Tro bare ikke at vi får et Europa som lever adekvat nok til å møte dagens utfordringer på noen billigere måte.

Det er et spill levende menneske som blir fremstilt på filmen. Den er vakkert fotografert - Irene Laure vises omgitt av blomster og barn i det hjem som nå er hennes, i Marseilles.

A.M.M.

"Av kjærlighet til fremtiden.

MRA Productions, 1985.

Dokumentarfilm om Irène Laure, fransk motstandsleder og generalsekretær for det franske sosialistpartiets kvinneforbund. Den viser hennes brobyggingsarbeid i Europa i årene etter krigen og hennes senere innsats for å gi videre til andre land den forsoningen som hun selv hadde opplevet.

ALEC SMITH I PRESSENS SPEIL

"Alec Smith, Ian Smiths sønn. I går drop-out, stoffmisbruker og narkosmugler. I dag feltprest i Robert Mugabes svarte hær, og en søyle av menneskelig verdighet."

Slik innledet Arbeiderbladets utenriksredaktør sitt intervju med Alec Smith, som i et år fremover skal være i Norge med sin norske kone Elisabeth og deres tre barn.

I et intervju med Aftenpostens Afrika-korrespondent, sier Alec: "Dommedagsprofetene tok feil. Da Rhodesia ble til Zimbabwe, spådde mange at økonomien ville bukke under og Afrika få enda et militær-diktatur. Men landet er ikke blitt noe nytt Uganda: Seks år etter uavhengigheten har regjeringens forsoningspolitikk bidratt til å samle nasjonen. Også hvite farmere og forretningsfolk føler at Zimbabwe er et land hvor de fortsatt skal arbeide og bo."

Han viser til at hans far sitter som parlamentsmedlem i Harare, at valget i Zimbabwe i fjor var det frieste valg i Afrika i de senere år og at Zimbabwe har gitt 6 millioner dollar i hjelp til de tørkerammede i Etiopia. Problemene er meget store, men med konstruktiv bistand i fem år fremover kan Zimbabwe gå videre på egne ben.

I et helsides intervju i Tromsø-avisen Nordlys fortelles det blant annet om Alecs vennskap med den svarte nasjonalistlederen Arthur Kanodereka: "Ingen av oss tvilte på at det bare var Gud som kunne forene en geriljaleder og en hvit statsministersønn." "Selv om han var aldri så mye politisk opprører, var det hans kristne omvendelse som for alvor åpnet hans øyne for rasediskrimineringen, sier Alec."

Sør-Afrika

Intervjueren spør om Zimbabwes forhold til Sør-Afrika. "Hovedproblemet er at vi er 90% avhengige av å bruke havnene i Sør-Afrika til eksport og import. Vi ønsker at de nordiske land skal hjelpe oss å åpne havnen i Beira i Mozambique. Det ville bety enormt for elimineringen av Sør-Afrikas innflytelse - og bidra til en raskere forandring i Sør-Afrika."

Spørsmålet om Sør-Afrikas framtid dukker

stadig opp i intervjuene. Arbeiderbladet skriver: "Alec Smith understreker hvor viktig det er å prøve alle fredelige veier til svart flertallstyre. 'Tenk bare hva Nobelprisen har betydd for Desmond Tutus arbeid!' Smith forstår - og støtter - kravet om en internasjonal boikott av apartheid-republikken, men understreker at truselen om boikott kanskje er mer effektiv enn selve boikotten. Han vet hva han snakker om - fra Rhodesia."

Til Folkets Framtid, som også bringer et helsides intervju, sier Smith at han har størst tro på positive tiltak som å støtte og styrke de svarte fagforeningene. "Disse har et maktpotensiale som kan skake selv makthaverne i Pretoria."

Avisen spør videre: "Som aktiv i Moralsk Opprustning går du imot voldelige midler. Betyr dette at du ikke kan støtte frigjøringsorganisasjonen ANC (African National Congress)?"

"ANC har prøvd fredens vei, men har funnet det nytteløst," svarer Smith. "Dette respekterer jeg selvfølgelig. Jeg tror imidlertid at vi som har valgt en ikke-voldelig vei med forsoning som motto, kan bidra til en løsning på vår måte. Vi er ikke i konflikt med ANC."

NRK's program Søndagsposten bragte et lengre intervju som skildret både Alec's forvandling og de følger den fikk for utviklingen i Zimbabwe. Det har også vært en rekke nærradio-programmer.

MANGE TAKK

Redaksjonen takker for flere hundre innbetalinger til driften av NY Verden, etter vår anmodning i forrige nummer.

Pengene vil bli brukt til papir, konvolutter, porto, og andre utgifter.

GAPET MELLOM DET VI SIER OG DET VI GJØR

"Unge mennesker dør av sult og rasekonflikter i gatene våre. USA regnes for å være et utviklet land, men for mange av mine medborgere er det underutviklet," hevdet en svart sosialarbeider, Freddye Petett fra Portland, USA, under en internasjonal konferanse i India tidligere i år.

- Jeg har arbeidet i de indre byområdene i mange år, for å løse konflikter, for å fremme rettferdighet og gjøre demokratiet vi snakker om til realitet for hele folket. Men en dag forsto jeg at jeg selv var en underutviklet personlighet som brukte mye tid på dette, mens jeg unnlot å praktisere i min egen familie det jeg sto for. Jeg måtte be min mann og min sønn om tilgivelse: "Jeg har ikke vært en slik kone og mor som dere fortjener."

Fordi jeg lytter til Gud hver dag og følger de tankene jeg får, er det blitt mulig å legge egoismen og stoltheten til side, ikke bare i forhold til min egen familie men også overfor mine kolleger. Når jeg er mindre anspent og sint, får jeg utrettet mer, og de omkring meg blir innstillet på å arbeide hardere.

Landene i Nord-Amerika bygger på kristendommen, men nå tilber vi materialismen, teknologien, og alle slags nytelser. Det er et gap mellom det vi sier og tror på, og det vi gjør. Vi sier at familielivet er viktig for oss, likevel er skilsmisseprosenten over 40. Vi sier at barna betyr mye for oss, mens antall selvmord blant barn bare øker. Vi sier at vi elsker våre brødre. Derfor er det viktig for oss å komme til andre land og kontinenter og lære å dele, slik jeg har opplevet det her.

JAMAICA: ET GRUNNLAG FOR FORANDRING

I innbydelsen til et MRA-seminar nær Kingston, Jamaica i slutten av april heter det:

- Det skal mer enn penger til for å bygge en familie, et samfunn, en nasjon. Det kreves tillit mennesker imellom, forpliktelse til et felles mål og indre styrke til å gå videre gjennom vanskeligheter. - Forvandling i mennesker utløser forandring i et land. Seminaret vil legge vekt på erfaringer heller enn på teorier.

KARDINAL KÖNIG I USA

Kardinal Franz König, nylig avgått erkebiskop av Wien, er Moralsk Opprustnings gjest i USA i to uker i april.

Kardinal König ledet i 15 år Vatikansekretariatet med ansvaret for Sovjet og Øst-Europa, og for den muslimske verden. Han er kjent for sine omfattende kunnskaper, taler et dusin språk og regnes blant den katolske kirkes mest innflytelsesrike ledere.

Kardinalen begynte sitt besøk med å tale ved en middag arrangert av Det amerikanske kunst- og vitenskapsakademiet i Boston. Den 15. april talte han ved Harvards Kennedy School of Government. I New York møter kardinalen ledere for forskjellige kirkesamfunn. I Washington skal han drøfte Øst-Vest-forhold med ansatte og studenter ved Woodrow Wilson forskningsenter.

Kardinal König blir også en av talerne under sommerens konferanser i Caux.

INN I FREMTIDEN

"Den lengste reise begynner med ett lite skritt - men hvordan kan vi vite hvilket skritt vi skal ta?"

Unge fra hele USA møtes omkring dette spørsmålet i Cincinnati, Ohio, 27. juni - 1. juli. Spesielle gjester og foredragsholdere er Alec og Elisabeth Smith, Zimbabwe og Norge, og nordmannen Leif Hovelsen.

LÆRE ET LAND Å KJENNE

Tretten fra USA tok del i en MRA-konferanse i Colombia i februar. Oppholdet ga dem dypere kjennskap til landet, forteller de - ellers hører man stort sett om kaffen og at det smugles narkotika derfra. Elleve av nord-amerikanerne var jordbruksfolk. De fikk treffe representanter for Colombias kooperative jordbruksbevegelse.

Fader Miguel Triana, en blind prest som er kjent for sitt arbeid for å bygge bro mellom rike og fattige i hovedstaden Bogota, talte ved konferansen. "Krisen i verden er moralsk, mennesket har ansvaret for sin egen historie," sa Triana. "Kristendommen tilbyr et svar til denne krisen, ved de verdier som hører Guds rike til. .. MRA svarer til min egen tro og mitt samfunnssyn gjennom en årrekke."

klippet

En fersk undersøkelse ... viser at 43% av de spurte syntes utviklingen i Afrika var skremmende. Som nummer to på lista over skremsler - etter Uganda, men foran Etiopia - plasserte man Zimbabwe. .. Hvor får folk sånne oppfatninger fra? Norsk presse bærer et tungt ansvar for at folk sitter igjen med et så feilaktig bilde av Zimbabwe. ...

Selvfølgelig er det også negative ting, men i det store og hele er Zimbabwe en suksess-historie. Og jeg må si det gledet meg å se at det amerikanske Time ifjor kom fram til den samme konklusjonen.

Knut Taraldset, Norges ambassadør i Zimbabwe, Klassekampen 10.2.86.

Hvor mennesker lever i undertrykkelse, elendighet og urettferdighet, må vi hjelpe dem, som Jesus hjalp slike mennesker. Samtidig må vi gjøre alt som står i vår makt for å fremme forsoning mellom undertrykker og undertrykt. I denne sammenheng må vi også ta frykten og usikkerheten hos det hvite mindretallet her i Sør-Afrika alvorlig. Konkret å virkeliggjøre Guds kongerike i denne situasjonen er vårt mål og vårt ansvar.

Dr. Christiaan Beyers Naudé, generalsekretær i det sør afrikanske kirkerådet (SACC), i "IJC-brevet", (Offensive junger Christen, Bensheim, Vest-Tyskland, jan./feb. 86.

Man ser glimt av en håpefullhet og en naivitet som står i selsom kontrast til en imponerende fylde av nøktern, konkret informasjon om verdenspolitiske forhold

som... preget de ansvarlige i MRA..

Når konflikter mellom nasjoner, klasseinteresser, raser syntes fastlåst med vold som nærmeste mulighet, har MRA stadig bidratt til løsninger som syntes mirakuløse.

Virkningen av mirakuløst resultat fremsto i alle fall delvis på bakgrunn av en tilbøyelighet hos vår verdens politiske ekspertise til å overse åndelige og moralske, tilsynelatende irrasjonelle, behov i mennesket, og dermed sannhetens og kjærlighetens potensielle makt også i politikk og samfunnsliv. En fredsbevegelse og en konfliktforskning verdig disse betegnelser, burde granske slike impulser bak de ikke-voldelige frigjøringsbevegelser i historien til land som Marokko, Tunisia, Kypros, i forsoningen mellom Japan og tidligere okkuperte, samt tallrike lignende saker som nevnes i Leans bok.

Her finnes spor av en konfliktløsende statsmannskunst som vår situasjon med kjernefysisk kapprustende supermakter er i nød for.

Erik Egeland om Garth Leans bok "Frank Buchman A Life", Aftenposten 3. 3. 86.

Dersom Vestens samfunn premierer individualisme, uavhengighet, initiativ, kreativitet og andre igangsetteregenskaper, er tilsvarende nøkkelord i afrikansk kultur de stikk motsatte, nemlig fellesskap, delaktighet, medvirkning. Avvik fra tradisjonell adferd blir møtt med sosiale sanksjoner i Afrika som her, ... Janteloven i Norge idag er bare en blek skygge av det konformitetspresset en afrikaner kan være utsatt for.

Jeg ser altså en mentalitetsforandring i samfunnslivet som en forutsetning for økonomisk utvikling i moderne forstand - dersom det er hva man ønsker. Det er å spenne vognen foran hesten å planlegge en teknisk og økonomisk utvikling som om forandringen allerede var skjedd.

Roar Mjelva i "Yogier og kommisærer i u-hjelpen", Aftenposten 6.3.86.

NY VERDEN vil fremme en kristen revolusjon, som forandrer både menneskers holdninger og samfunnsforholdene, bygget på absolutte moralnormer og Guds ledelse.

Utgiver: Moralsk Opprustning, Postboks 3018 — Elisenberg, 0207 Oslo 2.
Tlf. 44 64 78. Postgiro 5 12 57 94. Bankgiro 6030.05.08831.

Ansvarlig: Jens J. Wilhelmsen.